

Cílem naší práce bylo zkoumat pikareskní rysy dvou románů ze sklonku a přelomu 19. století. a zároveň tak upozornit na to, jaké měli jejich autoři motivy k využití pikareskní inspirace. Snažili jsme se také naznačit, jaký vliv mohl mít pikareskní román na dobu, ve které vznikl a zároveň jsme chtěli zdůraznit, že ony problémy kritizované literárními umělci už v novověku přežívaly do období, ve kterém tvořili autoři vybraných děl.

Pokud chtěl Benito Pérez Galdós poukázat na bídny stav tehdejší španělské společnosti, byl Pío Baroja jeho pokračovatelem. Zmínili jsme se o tom, že každý z nich přistupoval k zobrazování reality odlišně. Jedno je však jisté, oba spisovatelé se snažili o kritiku společnosti, což se jim jejich tvorbou podařilo.

Pikareskní rysy románu Milosrdenství spatřujeme především v prostředí, ve kterém se děj odehrává, ve společenské a náboženské kritice. Nicméně výraznějšího vlivu pikareskních románů si můžeme povšimnout z románu Boj o život. Protagonista se svou charakteristikou blíží píkarům typu Lazarilla de Tormes, vystřídá několik zaměstnání, přičemž ve většině případů jde o službu pánům shora.

Pohybuje se v prostředí tuláků a žebráků a také mezi pokryteckou a sobeckou vyšší společností. Snaží se o společenský vzestup, což se mu na konci díla podaří, stává se úspěšným a ožení se. Kompozice díla členěného především do jednotlivých epizod se rovněž podobá technice děl pikareskních.

Pikareskní román, který vznikl již v 16. století, měl tedy silný vliv na pozdější tvorbu, což jsme se v předkládané práci snažili dokázat.